

Sygn. akt II UK 297/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gersdorf

w sprawie z wniosku Z. S.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.
o świadczenie przedemerytalne,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 5 listopada 2013 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawczynie od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 listopada 2012 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Z. S. złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 listopada 2012 r., III AUa [...], który to wyrok zmienił wyrok pierwszej instancji i oddalił odwołanie wnioskodawczynie o przyznanie świadczenia przedemerytalnego.

Sąd Apelacyjny ocenił, iż wnioskodawczynie nie spełniała warunków przyznania świadczenia wynikających z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych.

Skargę kasacyjną od tego orzeczenia wniosła wnioskodawczynie, zarzucając mu naruszenie prawa materialnego, tj. art. 2 ust. 1 i 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Jako uzasadnienie dla przyjęcia skargi do rozpoznania wnioskodawczynie podała, że sprawa wskazuje na istnienie rozbieżności w orzecznictwie, co do pojęcia likwidacji. Przede wszystkim jednak rodzi – zdaniem skarżącej - istotne

zagadnienie prawne, a mianowicie wymaga odpowiedzi na pytanie co oznacza likwidacja pracodawcy w rozumieniu przepisów o niewypłacalności. Skarżąca bowiem łączy przesłankę likwidacji pracodawcy z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych z niewypłacalnością.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Brakuje jakichkolwiek powodów dla przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Trzeba przypomnieć, iż zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli:

- 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
- 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
- 3) zachodzi nieważność postępowania lub
- 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W rozpoznawanej sprawie żadna z tych okoliczności nie została udowodniona i nie zachodzi. Wyrok odpowiada prawu, a skarżąca wszelkimi środkami pragnie zmienić rozstrzygnięcie na korzystne dla siebie.

Również nie istnieje żadna potrzeba na kanwie niniejszego sporu angażowania Sądu Najwyższego do ponownej interpretacji pojęcia likwidacja pracodawcy i rozważania tego pojęcia w kontekście ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych na wypadek niewypłacalności pracodawcy. Odesłanie bowiem w powołanym art. 2 ust. 1 pkt 1 do ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych z 2006 r. odnosi się tylko do pojęcia niewypłacalności, a nie do pojęcia likwidacji. Jest to oczywiste i prosta lektura tekstu na takie właśnie znaczenie wskazuje. Przeciwny pogląd jest irracjonalny. Sama skarżąca wskazuje, iż ustawa z 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych na wypadek niewypłacalności pracodawcy nie zawiera definicji likwidacji.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na zasadzie art. 398⁹ § 1 i § 2 k.p.c.